

Sumowanie okresów zatrudniania w kraju i za granicą.

Administrator Data publikacji: 21.09.2021 Data modyfikacji: 22.09.2021

Straciłeś pracę w Polsce, chcesz poszukać zajęcia w innym kraju, ale nie wiesz, czy go znajdziesz i boisz się, że stracisz prawo do świadczeń w wypadku bezrobocia?

Nie obawiaj się! Zgodnie z prawem unijnym obowiązuje zasada sumowania okresów zatrudnienia lub ubezpieczenia. Prawo sumowania to bardzo ważna zasada, bo zdarza się, że stracisz pracę za granicą. Wówczas może się okazać, że masz za krótki staż w Polsce, by dostać zasiłek, nie wypracowałeś go też za granicą. Zsumowanie obu tych okresów pracy (za granicą i w Polsce) może dać Ci prawo do zasiłku dla bezrobotnych. Oznacza to, że do wymaganego okresu ubezpieczenia uprawniającego do zasiłku, zalicza się także okresy zatrudnienia lub ubezpieczenia w państwach należących do Unii Europejskiej i Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz w krajach, z którymi Unia ma umowy o swobodnym przepływie sił roboczych.

Co to za okresy?

Okres ubezpieczenia to czas, kiedy opłacałeś składki na ubezpieczenie społeczne i świadczenia z tytułu bezrobocia (w Polsce – na Fundusz Pracy). **Przypomnijmy**, że w Polsce pracodawcy odprowadzają do ZUS składki na Fundusz Pracy w wysokości 2.45 proc. podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe za pracowników, którzy:

- pozostają w stosunku pracy lub stosunku służbowym,
 - wykonują pracę nakładczą,
 - wykonują umowy zlecenia lub równoważne lub współpracują z wykonawcami
- takich umów,
- wykonują pracę w okresie odbywania kary pozbawienia wolności lub tymczasowego aresztowania.

Prowadzący działalność gospodarczą opłacają tę składkę sami.

Okres zatrudnienia – to Twój udokumentowany, np. umowami o pracę, świadectwami pracy, staż pracy. Nie we wszystkich krajach istnieje wymóg opłacania składek na ubezpieczenie od bezrobocia.

PRZYKŁAD:

Pani Kowalska, bezrobotna, wyjechała szukać pracy do Szwecji. W Polsce przepracowała 6 miesięcy (zbyt krótko, by mieć prawo do zasiłku polskiego). W Szwecji przepracowała 5 miesięcy (także zbyt krótko, by mieć prawo do zasiłku szwedzkiego), lecz została zwolniona i wróciła do Polski. Pani Kowalskiej zostały zsumowane okresy zatrudnienia w Polsce i w Szwecji, więc dostała zasiłek dla bezrobotnych.

Przypomnijmy: wg polskiego prawa jeśli jesteś bezrobotnym, prawo do zasiłku przysługuje Ci za każdy dzień kalendarzowy po 7 dniach od dnia zarejestrowania się we właściwym powiatowym urzędzie pracy – jeżeli min.:

- w okresie 18 miesięcy przed zarejestrowaniem przez co najmniej 365 dni opłacałeś składkę na Fundusz Pracy od co najmniej minimalnego wynagrodzenia.